

XXXI.

Betræfning,

angaaende

Behandlingsmaaden af Sagen om Statsrevisoratets med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51 afgivne Beretning og til Rigsdagens Beslutning gjorde Indstillinger.

(Afgiven af Landsthingets Udvalg d. 15. Marts).

Følge Landsthingets Beslutning ere vi Undertegnede sammentraadte i et Udvalg, „der har at gjøre Forslag til Behandlingsmaaden af Statsrevisoratets, med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51, afgivne Beretning og til Thingets Beslutning gjorde Indstillinger“.

Vi have i den Anledning confereret med det i lignende Niemed af Folkethinget nedsatte Udvalg og tillade os derefter at bemærke Følgende:

Bed at behandle den Gjenstand, hvorom her er Spørgsmaal, kan man formeentligen gaae een af 2 Veie:

enten behandle Sagen samtidigt i begge Thing,

eller behandle den successivt først i det ene og dernæst i det andet af Thingene.

Begge Fremgangsmaader have sine Fordele og sine Mangler, men Udvalget er, efter nøie Overveielse, kommet til det Resultat at anbefale den sidst anførte som den, der vil være forbunden med de færreste Vanskeligheder i Udførelsen.

Antager man denne Fremgangsmaade, vil da det næste Spørgsmaal blive:

hvilket af Thingene der bør behandle Sagen først?

I og for sig turde det forsaavidt vel være det Correcteste og Principmæssige, at Behandlingen først fandt Sted i Folkethinget, der efter Grundloven først har at behandle Finantsforslagene. Men nogen absolut Nødvendighed af at vælge denne Fremgangsmaade kunne vi

Udvalgenes Betænkninger.

ikke erkjende. Og, da paa den anden Side Hensyn til Sagernes hurtige Fremme vel turde gjøre det ønskeligt, at der i den omhandlede Henseende kunde have frie Hænder, har Udvalgets Pluralitet anseet det for rettest, at det blev Formændene i begge Thing overladt hver enkelt Gang efter Overenskomst at afgjøre, i hvilket Thing den her omspurgte Sag først vilde være at behandle.

For at spare Tid, ansee vi det endeligen for rigtigst, at Behandlingsmaaden i begge Thingene blev den, at der i det Thing, der først kom til at behandle Sagen, blev nedsat et Udvalg for at gjenneegaae samme og gjøre Forslag til de enkelte Punktens Afgjørelse, at Sagen derefter underkastedes en første og anden Behandling i bemeldte Thing; at den da oversendtes til det andet Thing, og at en lignende Fremgangsmaade der blev anvendt.

Kom da Thingene til et overensstemmende Resultat i alle Punkter, var Sagen derved afgjort. I modsat Fald burde der formeentligen gaaes frem paa den i Thingenes Forretningsorden med Hensyn til Lovforslag bestemte Maade.

Den endelige Decision eller eventualiter Decharge vilde, efter Udvalgets Formening, være at underskrive og expedere af begge Thingenes Formænd.

I Genhold til Foranførte indstiller Udvalgets Fleertal saaledes:

at Behandlingsmaaden af Statsrevisoratets, med Hensyn til Statsregnskabet for Finantsaaret 1850—51, afgivne Beretning og til Thingets Beslutning gjorde Indstillinger bliver følgende:

- 1) at det overlades Formændene i Landsthinget og i Folkethinget, efter Overenskomst, at afgjøre, i hvilket Thing den her omspurgte Sag først vil være at behandle;
- 2) at det Thing, der først erholder Sagen til Behandling, strax nedsætter et Udvalg til at gjenneegaae samme og gjøre Forslag til de enkelte Punktens Afgjørelse, samt dernæst underkaster Sagen en første og anden Behandling;
- 3) at Sagen derefter oversendes til det andet Thing og der behandles paa samme Maade;